

selskabets Ingeniør, som hele Tiden var til Stede og ledede Arbejdet. Der viste sig imidlertid at være Vanskeligheder ved at komme ned i den Dybde, som Ingeniøren ønskede, man skulde naa. Lodsejerne tilbød at lægge Rørene i en mindre Dybde, saa der i hvert Tilfælde vilde kunne føres en Del Vand fra Søen, men Ingeniøren holdt absolut paa, at Entreprenøren skulde ned i den paatænkte Dybde. Resultatet af Arbejdet blev da, at Rørledningen stadig gik i Uorden, ogsaa under selve Arbejdet. Bunden dernede var saadan, at den ikke kunde bære Rørene. Da man var færdig med Arbejdet, varede det kun kort Tid, før det igen kom i Uorden. Man tog saa atter fat paa Arbejdet, saa at det nu staa dem i 9,000 Kr. Det er endda ikke det værste. Men hele Foretagendet er komplet mislykket. Lodsejerne vilde, som sagt, have været tilfredse med at faa Rørene lagte i en mindre Dybde. Der har tidligere været en Rørledning, hvorved en Del af Vandet har været ledet bort fra Søen. Men, som sagt, Ingeniøren holdt paa, at de skulde ned i den Dybde, som han paa Forhaand havde bestemt. Nu staa Lodsejerne med et Tab paa 9,000 Kr., foruden at der aldrig har været saa meget Vand i Søen som nu, idet en ældre Rørledning, som der før havde været, er bleven taget bort. Det forekommer mig, at der her er handlet uforvarsomt overfor vedkommende Lodsejere. Naar en Institution som Hedeselskabet, der paa den Maade er støttet af Staten, som Tilfældet er, og har en saakaldt teknisk Afdeling, maa Folk, som henvende sig til det, tro, at de ere nogenlunde sikre med Hensyn til Udførelsen af den Slags Arbejde. Naar Arbejdet saa imidlertid mislykkes, synes jeg, at de vedkommende have Krav paa at blive hjulpe til Rette. Jeg vil henstille til Finansudvalget, om det ikke kunde tages under Overvejelse, hvorvidt man paa en eller anden Maade kunde komme vedkommende Lodsejere til Hjælp med dette i saa høj Grad mislykkede Foretagende.

Hedeselskabet driver, som bekendt, ogsaa en stor Mosekultur, og der er vistnok ogsaa adskillige gode Resultater at pege paa med Hensyn til denne Virksomhed. Men det forekommer mig alligevel noget mærkeligt, at der f. Eks. inde ved Herning, hvor der ligger omtrent 70 Tdr. Land, som ere kultiverede af Hedeselskabet Øst for Landevejen fra Herning til Vejle, nu skal optages en ny Mosekultur af Forsøgsgaarden Studsgaard. Jeg synes, det er noget mærkeligt, at ved den ene Side af Landevejen driver Hedeselskabet Mosekultur og

ved den anden Side af Vejen Forsøgsgaarden. Naar der skal kultiveres Mosebrug, skulde det, forekommer det mig, være under samme Administration. Vi gøre os der i nogen Grad skyldige i at lade den samme Ting gaa igen paa en anden Maade. Jeg vil henstille til Overvejelse, om det ikke var rettest, at disse forskellige Mosekulturer kom ind under en fælles Ledelse, saa at maaske Hedeselskabet, der kan have Opgaver nok endda at virke med, afgiver Mosekulturen til Forsøgsgaardene.

Med Hensyn til Finanslovkommissionens Virksomhed i al Almindelighed vil jeg sige, at jeg finder, at den har været ret heldig med sit Arbejde. Selvfølgelig kan man ikke være særlig glad over, at Bevillinger foreslaas indskrænkede eller helt slettede; men paa den anden Side kan det jo ikke være Meningen, at naar der er givet en Bevilling til Fremhjælpning af et eller andet Forhold, kan den absolut aldrig forandres eller slettes. Det forekommer mig, at man maa erkende, at naar den har gjort sin Nytte og faaet vedkommende Sag paa Gled, maa vi kunne stille en vis Fordring til det private Initiativ om at føre Sagen videre. Det har været en vanskelig Opgave, Finanslovkommissionen har haft, men jeg tror, at den har løst den nogenlunde tilfredsstillende.

Der er dog et enkelt Punkt, jeg vil nævne, ihvorvel jeg ikke hører til dem, der ville pille ret meget ved det, der er foreslaaet efter en saadan samlet Overvejelse: Jeg vil spørge, om man alligevel ikke har taget lidt for haardt paa det, man kalder Smaaplantering, de 82,000 Kr., der ere omtalte af adskillige Medlemmer. Det kan godt være, at en hel Del af disse Penge nok kunde spares. Jeg antager, det i mange Tilfælde er saadan, at det ikke absolut kommer an paa, om en Mand giver 2 eller 4 eller 5 Øre for en Plante. Men af Hensyn til Hegns- og Læplantning — det er jo navnlig mindre Jordbrugere, der have høstet godt af denne Bevilling — tror jeg alligevel, det vil være uheldigt helt at stryge Bevillingen. Jeg vil derfor henstille, at man opretholder i alt Fald en Del af Bevillingen og saa udtrykkelig betoner, at den skal bruges til Hegns- og Læplantning. Derved tror jeg, at den i største Grad vil komme de mindre Jordbrugere til gode og sikkert vække Tilfredshed hos mange. Jeg kunde til Gengæld pege paa andre Besparelser: Jeg tænker her navnlig paa det Beløb, der staa opført paa Finanslovsforslagets § 13, Pag. 107, under det, man kalder Sandflugtens Dæmpning. Det er store Beløb, der ere opførte til Lønninger